

τοῦ διασήμου δραματικοῦ, στερούμενον πολυτελοῦς πλοκῆς καὶ ἀναλύσεως, ἀλλὰ πλήρες δράσεως, κρίνεται ὡς ἐν τῶν καλλίστων αὐτοῦ.

— Καθηγῆται τινες ἐν Παρίσιαις ἔσχον τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως εἰδους τινὸς Πανεπιστημίου πρὸς μὀρφωσιν τῶν νεανίδων, οὐτίνων οὐδὲν ὄμιον ὑπῆρχε μέχρι τοῦδε. Ἐπὶ τοῦ παρόντος θέλουσι διδάσκεισθαι ἐν αὐτῷ τέσσαρα μόνον μαθήματα: φιλολοία, ἱστορία, γεωγραφία καὶ ἀγγλικὰ.

— Κατὰ πρότασιν τοῦ κ. E. Frémy, διευθυντοῦ τοῦ Μουσείου τῶν Παρισίων, πρόκειται νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐνθάρρυνσιν καὶ ἀρωγὴν τῶν ἐπιστημόνων, οἵτινες παραμύσει τὰ ἐπικερδῆ ἐπαγγέλματα, ὅπως παραδοθῶσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν ἐπ' ὠφελεία πάντων καὶ βλάβῃ μόνον ἑαυτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει ἐγκρίνει χρηματικὸν ἐπίδομα, ἀνανεύμενον κατ' ἔτος. Πολλοὶ ἐνεγράφησαν ἤδη πρὸς τοῦτο.

— Τὸ μέγα βραβεῖον, τὸ κληθὲν «βραβεῖον Σχίλλερ», ὅπερ ἰδρύθη ὑπὸ τοῦ αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὅπως ἀνευμεθῆ ἑἰς τὸ κράτιστον γερμανικὸν δράμα τὸ ἐντός τῆς τελευταίας τριετίας ἀναφανέν, διμερισθῆ μεταξύ δύο συγγραφέων, τῶν κκ. Paul Heyse καὶ Ernst Wildenbruch.

— Ἀμερικανικὴ τις ἐφημερὶς ἀγγέλλει τὴν ὑπὸ μηχανικῆς τινος ἐφεύρεσιν μηχανῆς, ἥτις ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἐκτυπῶ ἕξ χιλιάδας φύλλων, τὰ διπλῶνει, τὰ συλλέγει, τὰ συρράπτει, καὶ θέτει ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ ἐξωφύλλον.

— Ἐξεδόθη ἐσχάτως χρονολογικὸς πίναξ τῆς ἰδρύσεως τῆς τυπογραφίας εἰς διαφόρους χώρας τῆς γῆς. Ἐν τῷ Μεξικῷ χρονολογεῖται ἡ τυπογραφία ἀπὸ τοῦ 1555, τὸ Πεξίον ἀπέκτισεν αὐτὴν κατὰ τὸ 1603, ἡ Πετροῦπολις κατὰ τὸ 1711, τὸ Ρίον Ἰανέρον τῷ 1813, τὸ Σαντιάγον τοῦ Χιλὶ τῷ 1825.

— Ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Lemonnyer ἐξεδόθησαν ἐν Παρίσιαις μετὰ μεγάλῃ τυπογραφικῆς πολυτελείας καὶ εἰκονογραφημένα «Διηγήσεις μιᾶς χωρικῆς», τόμος περιλαμβάνων δεκάδα διηγημάτων τῆς γνωστῆς καὶ παρ' ἡμῖν συγγραφῆς κυρίας Edmond Adam.

— Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὠρισμένη, ὅπως παρασκευάσῃ τὸ προσχεδιάσμα τῶν οἰκοδομῶν, αἰτίνας ἀναγκαζοῦσιν εἰς τὴν ἐν Παρίσιαις παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ 1889, συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίασιν ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τοῦ ἐμπορίου, προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντωνίου Προυστ.

— Ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἀποικίᾳ τοῦ Καναδά ἀπερασίθη ἵνα καὶ γυναῖκες γίνωνται δεκταὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον. Ἐνεγράφησαν δὲ μέχρι τοῦδε 12 κυρίαί, παρακολουθοῦσαι αἰ πλείστα τὴν σπουδὴν τῶν νεωτέρων γλωσσῶν καὶ τῆς φιλοσοφίας.

— Ἐν Καλκούττᾳ τῶν Ἰνδιῶν συνεστήθη τελευταῖον δημοσίᾳ βιβλιοθήκη πρὸς χρῆσιν μόνον τῶν Ἰνδιῶν γυναικῶν, καὶ ἤδη ἀριθμεῖ πολλὰς αὐτῶν ὡς τακτικὰς ἀναγνωστρίας.

— Τελευταίως ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ τοῦ μελοδράματος τῶν Παρισίων ἐψάλλῃ νέον μελόδραμα ὁ *Tabarèren* μελοποιῦ νέου τοῦ Διμίλιου Πισσάρ. Εἶνε γνωστὸν πόσον δύσκολον εἶνε νὰ εἰσελθῇ τις μουσικὸς εἰς τὸ ἐγνωσμένον τοῦτο θέατρον, καὶ διὰ τοῦτο οἱ πάντες ἤλπιζον οἷ τὸ μελόδραμα τοῦ Πισσάρ θὰ ἦτο ἐκτάκτως ἀξίας. Ἄλλ' ὅμως ἦν μετριώτατον ἔργον καὶ ἐκρίθη ὡς οὐχὶ ἀντίθετον τοῦ μεγάλου θεάτρου.

— Ὁ Ἀμλέτος τοῦ Σαίξπηρ μεταφρασθεὶς Ῥουμανιστὶ περσετάθη ἀπὸ τοῦ θεάτρου τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς τεργασταίας «Νέας Ἡμέρας» ἤρξατο δημοσιεῖων ὁ κ. Διονύσιος Θερεσιανός, ὁ τῆς Κλεισῆς ἄλλοτε διακεκριμένος συντάκτης, φιλολογικὴν βιογραφίαν τοῦ πρὸ μνηῶν ἀποθανόντος διαπρεποῦς Ἑλλῆνος φιλολόγου Ἰωάννου Οἰκονομίδου. Ἡ μελέτη αὐτῆ τοῦ κ. Θερεσιανοῦ γεγραμμένη διὰ λόγου ἀνθροῦ καὶ ἐντόνου καὶ μετὰ χάριτος ἐπαγωγῶ, περιέχουσα δὲ ἐν ἀρχῇ καὶ πολλὰς ἐνδιαφερούσας πληροφορίας περὶ τῆς ἐν Κερκίρᾳ φιλολογικῆς κινήσεως, τῆς παραχθεῖσης ἐκ τῆς αὐτοῦ ἰδρύσεως τῆς Ἰονίου Ἀκαδημίας, καὶ τῶν αὐτῇ μαθητευσάντων, εἶνε πολλοῦ λόγου ἄξιον ἔργον.

— Εἰς ἀγγλικὰ φύλλα ἀαγιώσκωμεν οἷ ὁ κ. Θεόδωρος Βέντ ἐκδίδοι: προσεχῶς σύγγραμμα περὶ Κυκλάδων καὶ περὶ τοῦ βίου τῶν νησιωτῶν Ἑλλήνων, σκοπεῖ δὲ νῦν νὰ ἐπιχειρήσῃ ἀρχαιολογικὰς ἐρεῦνας ἐπὶ τῶν Σποράδων. Ἄλλὰ φησιν οἷ οἷ τῶν ἐρευνῶν τούτων μόνον ἐλατῆριον δὲν εἶναι ὁ πρὸς τὴν ἀρχαιοσύνην θαυμασμός, διότι κατὰ τὸ «Ἀθηναίων», ὁ Κ. Βέντ ἐπέωλες πρὸ «μικροῦ εἰς τὸ Βρετανικὸν

Μουσεῖον τὰς ἀρχαιοσύνης, ἀς ἀπεκόμισεν ἐκ τῶν ἐν Ἀντιπάρῳ προϊστορικῶν τάφων».

— Ἡ ἱατρικὴ ἑταιρεία ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν τοῦ συμβουλίου διὰ διαγωνίσματος τοὺς κκ. Γ. Καραμήτσαν, Δ. Χασιώτην καὶ Τ. Λούην.

— Ἐν Κρήτῃ κατὰ τὴν θέσιν Πρινοῦς τοῦ χωρίου Κρουσῶν τῆς ἐπαρχίας Ἡρακλείου ἀνευρεθῆσαν 40 πλῆθια ἀγαθὰ διαφόρων μεγεθῶν ὑπὸ παιδῶν ποικιλιάντων πρόβατα, οἵτινες ἔσκαπτον τὸ ἔδαφος χάριν παιδιᾶς. Αἱ ἀρμόδια ἀρχαὶ ἀμα λαβοῦσαι γνώσιν τοῦ πράγματός κατέσχον τὰ ἀνευρεθέντα.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Αἱ ἀπόκρηφ εἶνε πάντες ἡ ἐποχὴ τῶν πλουσιωτέρων ἐν τυποσεων. Ὅσοιαν ἐργασίαν παρέχουσιν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἐκ φύσεω: παρτήρητῶν, ἐκδηλοῦμεναι διὰ τῶν ποικίλων στολῶν καὶ προσωπίδων, αἰτίνας τὰς ἡμέρας ταύτας παρατάσσονται ἐπὶ τῶν παραθύρων τῶν κατεστημάτων, ἀγόμεναι ἀνὰ τὰς ὁδοὺς διὰ τῶν πνευτῶν προσωπιδοφόρων, θορυβοῦσα διὰ τοῦ πλῆθους, μεθύουσαι διὰ τῶν πανυγιῶν, κινούσαι εἰς εὐθυμίαν ἢ εἰς παραφροσύνην ἢ εἰς ἀηδίαν. Κατ' ἀναλογία δὲ πρὸς τοὺς ἐκ φύσεως παρατηρητάς, καὶ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος τοιοῦτοι, δηλονότι οἱ ὀφειλοντες νὰ μεταδίδωσι τὰς ἐντυπώσεις τῶν ἀνὰ στίχους καὶ σήλας πρὸς τοὺς ἀναγιώσκοντας, ὡς οἱ ξηνοῦχοι τὸν κατάλογον τῶν φηγητῶν πρὸς τοὺς πελάτας τῶν, δύνανται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ προσθέσωσιν εἰς τοὺς καταλόγους τῶν ἀσυνῆθῃ καὶ νέα μαγειρεύματα: ἐκτός ἐάν τύχη νὰ εἶνε χρονογράφοι Ἀθηναϊκῶν ἀπόκρηφ.

Διότι πάντες βλέπομεν οἷ αἱ ἀπόκρηφ ἐν Ἀθήναις βλίνουσαι κατ' ἔτος ἐλαττοῦμεναι πρὸ αὐτῶν εἰς ζωρότητα, φιλοκαλίαν, εὐφυίαν καὶ εὐπρέπειαν. Ἡ μυστηριώδης τις γελωτοποιὸς δύναμις ἐπὶ πολλῶν τῶν παρ' ἡμῖν λειτουργούντων, ἔστωσαν θεσμοί, ἔθιμα, ἑορταί, ἢ τὸ ἐν πάσῃ ὥρᾳ πρόχειρον καὶ εὐκόλον καὶ παρ' ἡμῖν τῆς διασκεδάσεως — διότι οἱ πατέρες ἡμῶν, σάφρονες καὶ ἐγκρατεῖς καλ' ὄλον τὸ λοιπὸν ἔτος, ἀνυπομόνωσ παρακολοῦθουν ἐν τῷ Καζαμίᾳ τὴν προσέγγισιν τῶν ἑορτῶν, ὅπως τότε μόνον ἀκαλύτῳ ἐπιδοθῶσιν εἰς εὐωχίας, — ἐπενεργούσιν ἐπὶ τῆς καταπτώσεως ταύτης, βέβαιον εἶνε οἷ οἷ τὸ Περικλέτῳ τὸ κάρρον, οἷ τῶν ἀβλητῶν τὸ δρόμου αἱ παιδιὰ οἷ τῆς ἰδιωτικῆς ἐσπερίδος, οἷ οἷ ἐν τῷ κατηρητωμένῳ θεάτρῳ χοροὶ μετμηφισμένων καὶ μῆ, δύνανται νὰ ἐμψυχώσωσι τὸ πτωμα αὐτὸ τῶν Ἀπόκρηφ, αἰτίνας ἐν πολλαῖς ευρωπαϊκαῖς χώραις θαυματουργοῦσαι καὶ γοητεύουσιν.

Ἄλλ' ὅπως ὅποτε ἡ παρελθούσα ἐβδομάς, καὶ ἡ πρὸ αὐτῆς ἔτι, ὑπῆρξε γόνιμος εἰς ζωὴν καὶ θόρυβον καὶ γεγονότα καὶ συναθροίσεις καὶ χοροὺς καὶ πολιτικὰς συζητήσεις καὶ μεταστάσεις. Ἰδίως ὑπὸ τὰ βίως ἐκρινὰ κάλλη τῆς τελευταίας Κυριακῆς ἐκρίττησαν αἱ Ἀθῆναι: διασπείρασαι διὰ τῶν γνωστῶν περιπατητικῶν κέντρων τοὺς κατόικους τῶν ἀπὸ τῶν ἑσχατιῶν τῶν Πατησιῶν μέχρι τῆς ἀπωτάτης ἀκτῆς τοῦ παλαιοῦ Φαλήρου. Ἐνῶ ἐν τινι τῶν ἐπαύλεων τοῦ νέου Φαλήρου συνήρθετο εἰς ἡμερήσιον χορὸν ὁ ἐκλεκτότερος κόσμος τῶν Ἀθηνῶν, καὶ τὴν ἐσπέρην ἐν τῷ Ὄρειῳ διαπρεπῆς καλλιτέχνης, ἡ δεσποινὶς Φριμ παρῆρχεν δείγματα τῆς μουσουργικῆς αὐτῆς εὐφυίας ὑπὸ τὴν εὐμενῆ παρουσίαν τῆς Ἀνάσσης. Ταχυδακτυλογρικαὶ παραστάσεις ἐν τοῖς Ὀλυμπίοις ἀνεκάλουν εἰς τὴν μνήμην καὶ τὸν θαυμασμὸν τὰ πρὸ πολλοῦ καθυθύνοντα μυστήρια τοῦ Βόσκου καὶ τῶν ὁμοτέχων του, καὶ ταχυδακτυλογρικωτέρω ἀρπαγῇ ὠρολόγιου νεία κρούσματα τῆς πρὸ τινος εἰς ὕψισιν διακειμένης ἀττικῆς λοποδυτίας.

Τὴν ἐπαύριον αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψον παρὰ τὰς πλήρεις ζωῆς καὶ ἱλαρότητος εἰδήσεις, ὡς σκιὰν παρὰ τὸ φῶς, δύο θλιβερά συμβάντα τῆς ἐβδομάδος: Ἐν Πειραιεῖ νέος Κρῆς ἐπὶ τῇ θέᾳ τῆς σκληρᾶς ἐρωμένης του, ἀγρίως ἐπλητῆσε τὸ στήθος του δι' ἐγγχεριδίου, ὡς ἂν ἐθεώρει διὰ τὸ ἄφρον πάθος του μόνον τὴν καρδίαν του ἕνονον, καὶ αὐτὴν ἤθελε νὰ ἐκδικηθῇ. Τὸ δευτερον τῶν συμβάντων εἶνε ὁ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ θάνατος καὶ συγγήθεις δύο ἀδελφῶν ἐνέτιμων καὶ γνωστῶν παρὰ τῇ κοινωνίᾳ ἐνταῦθα. Τὸ πρῶτον προέειε φρίκην μᾶλλον ἢ συγκίνησιν, ἀσύνθηες παρ' ἡμῖν, μόνον

ἀνεκτόν ὡς λύσις μελοδράματος ὑπὸ ζοφερόν οὐρανόν, ἐνθα ὁ ἔρωσ δὲν εἶνε, ὡς ἐδῶ, παιδίον κλαυθμηρίζον, ἀλλ' ὡς τὸ πολὺ ἀκίνητον. Τὸ δεύτερον εἶνε τοῦ πρώτου ἡ ἀντίθεσις, κατανύγον ἐν τῇ ἀπλῇ αὐτοῦ ποιήσει, τῇ τὸσον ἀληθεῖ καὶ συμφώνῃ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν χαρακτῆρα, ὅστις συνωνὸν ἐν ὑπεράττῃ στοργῇ δύο ἀδελφούς ἐν τῇ ζωῇ, συνεχίζει καὶ ἐν τῷ θανάτῳ τὴν συνένωσιν ταύτην.

Ἄλλ' ἐν ᾧ ἡμεῖς ἀπολαύομεν τοῦ ἄττικου ἡλίου καὶ τῶν ἀνθισμένων ἀμυγδαλῶν καὶ φιλοσοφοῦμεν περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ἀλλαχού, ὄχι μακρὰν ἡμῶν, πνίγονται. Ἐπιτὰ δυστυχεῖς κατέπειρὸ πεντεκκίδεκα περιόπου ἡμερῶν ὑπὸ τὴν ἀγρίαν χειμερινὴν δίνην τοῦ ὀ Πηγείος, ἐν ᾧ ἀπειρῶντο νὰ διαπερῶσιν αὐτόν. Καὶ δὲν εἶνε πικροτέρα εἰρωνεία διὰ τὰ τὸσον ὕμολογούμενα κάλλη τοῦ χειμῶνος μας καὶ τὴν γλυκύτητα τοῦ οὐρανοῦ μας, ἡμᾶς μὲν νὰ μεταγγή ραθύμους μέχρι Φαλήρου ὁ ἄτμος, ὀλίγω δ' ἀπωτέρω νὰ χάνονται ἀδελφοί μας δι' ἑλλειψιν μιᾶς γεφύρας!

Αἱ ἀσχολίαι καὶ οἱ γοροὶ τῶν Ἀποκρίων δὲν διέκοψαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τὰς κοινοβουλευτικὰς καὶ κυβερνητικὰς ἀσχολίας. Ἡ κατὰ τὰ νεῶ νόμιμα πώλησις τοῦ πετρελαίου ἤρξατο ἐπ' αἰσίους οἰωνοῖς. Ἐγένετο πρὸς τοῦτο ἰσόλογοι πρὸς τῶν ἐπὶ τῶν νέων κουτίων τῶν φωσφορικῶν πυρείων εἰκόνων, ὡς ἐπὶ βλάβῃ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀξιοπρεπείας παριστανουσῶν τὸν Βέρδην, τὸν Ροσίνην, καὶ τὴν λοιπὴν χορείαν τῶν διασήμων μελοποιῶν, ἀντὶ ἑλληνικοῦ τινοσ εἰκονίσματος. Ἡμεῖς δὲν λυπούμεθα διὰ τοῦτο, γινώσκοντες τίνα ψυχολογικὴν ἐπιρροὴν δύνανται νὰ ἐξασκήσῃ καὶ ἡ εἰκὼν ἐπὶ τῆς διαμορφώσεως τοῦ χαρακτῆρος· διότι κινδυνεύομεν μὲν ἐκ τούτου νὰ μεταβληθῶμεν εἰς μελομανεῖς, ἀλλ' ἴσως ἀπκκαλυγῶμεν ἐτέρον ἐπικινδυνότερον παθήσεων, ἐν οἷς τὴν πρώτην θέσιν κατέχει ἡ πολιτικὴ.

Πῶς εἶνε δυνατόν οἱ εὐνοούμενοι ὑπὸ τῆς τύχης, οἱ πλουτοῦντες, οἱ εὐτυχοῦντες, νὰ παρορῶσιν ἢ νὰ λησμονοῦσι τὰ πλάσματα ἐκεῖνα, δι' ὧν ἡ ἰδιότροπος καὶ ἄστατος θεὰ ἀπέδειξε τὴν εὐνοίαν τῆς καὶ πικρῆς τῆς ὀφρᾶς τῆς πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτῆς; Αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν ἀπετεινόμεν εἰς ἑαυτοὺς, ἀναγινώσκοντες πρὸ τινων ἡμερῶν τὴν ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ἀμυγδαλίου Ὀρφανοτροφείου, ἐνὸς τῶν ἀρίστων παρ' ἡμῖν φιλανθρωπικῶν καθιδρυμάτων. Γνωστον ὅτι κατ' ἐπικρατήσαν ἔθμω τὸν πρώτον κερδίζοντα ἀριθμὸν τοῦ κατὰ τριμηνίαν ἐκχουθενομένου λαχειοφόρου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐτάχει τῆς κληρωτίδος ἐν ἐπὶ τούτῳ ἐκάστοτε ὀριζόμενον κοράσιον ἐκ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Ἀμυγδαλίου. Καὶ ἡ φιλανθρωπία καὶ τὸ καθῆκον ὑπαγορεύουσι νὰ ἀμείβεται τὸ πτωχὸν ὀρφανὸν ὑπὸ τοῦ εὐτυχικοῦ κερδίζοντος. Ἐν τούτοις, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ κ. Ἐφόρου, δεκατριῶν ὄλων κληρωσῶν ἀμοιβᾶ καθυστεροῦνται εἰς τὰ κοράσια. Καὶ πολλοὶ τῶν αὐτῶ εὐνοηθέντων ἠδύνατο εἰς τοὺς πτωχοὺς κλοῦς ἀγγέλου τοῦ κέρδους νὰ παρᾶσῶσιν ὀποιαδήποτε ἀμοιβὴν ἀμελλητί, διότι δι' αὐτοὺς τὸ κέρδος ἐκεῖνο δὲν εἶνε τὸ πρώτον μερίδιμα τῆς τύχης· ἐν ᾧ διὰ τὰ ὀρρανα εἶνε θσαυρὸς καὶ εὐτυχία καὶ χαρὰ ἢ μικρὰ δωρεὰ, δι' ἧς συμπληροῦται ἡ προξ των, τὴν ὀποίαν μὲ τὸσους κόπους καταρτίζουσι καὶ ἀνακουφίζονται ἡ ὀρραναίων. Ἐλπίζομεν ὅτι παροδικῆ ἔσται ἡ λήθη αὐτῆ καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τῶν ἐρρῶν καὶ διαχύσεων δις εὐλογητῆ θέλει εἶναι ἡ ἀπόδειξις τούτου πρὸς τὰ ὀρρανα κοράσια. Ἐξ ἐκεῖνων, οἷτινες ὑποχρεοῦνται πρὸς αὐτό.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Β. Βραβίαν. Τὰ διὰ τοῦ κ. Κ. Σ. σταλέντα ἐλήφθησαν. Ἐνηργήσαμεν δὲ συμφῶδ τῇ ἐπιστολῇ σας. Ἀπνητήσαμεν καὶ ταχυδρομικῶς.—κ. Κ. Ζ. Ἰαμαχίλιον. Ἐνεγράφησαν καὶ οἱ ἄλλοι δύο. Τὸ φύλλον τοῦ κ. Α. Π. ἀπεστάλη.—κ. Ι. Δ. Σ. Τὰ σημειοῦμενα βιβλία τοῦ κ. Κ. Σάβα δὲν ἐξεδόθησαν. Τῆν «Νεοελληνικὴν φιλολογίαν» εὐρίσκατε ἐν τοῖς Καταστήμασι Κορομηλά. —κ. Δ. Π. Βῶλον. Ἐπαρῆρασι 2 τοιαῦτα συλλογαί, ἡ τοῦ κ. Α. Μάλτου παλουμένη ἀντὶ δραχ. 2 καὶ ἡ τοῦ Ἡ. Τανταλίδου. Προσεγῶς δ' ἐκδίδει νέαν τοιαύτην ὁ ἐνταῦθα μουσικοδιδάσκαλος κ. Epping. Πᾶσαι περιέχουσιν ἄσματα παιδικὰ διὰ σχολεῖα.—κ. Α. Μ. Ὀδησσόν. Ἀπνητήσαμεν δις. Τὰ σταλέντα ἐλή-

φθησαν ἐγκαιρῶς. Διὰ τὰς ζητούμενας πληροφορίας θέλομεν σᾶς γράψαι προσεγῶς.—κ. Α'. Τίποτε, καθ' ἡμᾶς. Ἄλλ' εἰς τόπον ὅπου κάθε ἄνθρωπος ζητεῖ νὰ βρῖνεται κάτι τι, ἀνάγκη νὰ ὑπάρχουν καὶ πολλοί, οἱ ὁποῖοι νὰ πιστεύουν. Ἐντεῦθεν ἡ περὶ αὐτοῦ ὑπόληψις. —κ. Κ. Σ. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς ἐπιστραφῇ ταχέως. —Μερίπω. Ἐπαρῆρασι καὶ ἄλλα παραδείγματα τοιαύτης μονομανίας. Εἰς ἀρχαῖος σοριστῆς τῆς παρκαμῆς, ἐκ τῶν ἀπεραντολόγων ἐκείνων, καταδικασθεῖς ἵνα ταφῇ ζῶν, ἐξηκολούθει ρητορεύων καὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ τῆς καταδικῆς, πρὸς δὲ τὸν ῥιπτοντα τὸ χῶμα ἐβόα· «Βάλλε, βάλλε, ἵνα μὴ με ὁ ἥλιος σιγῶντα ἴδῃ». Περὶ Γάλλου δὲ σινος λέγεται ὅτι· ἀποῦ ἤκουσεν ἀναγινωσκόμενῃ τὴν θανατικὴν αὐτοῦ καταδικὴν, ἀπάντησεν ἀπαθῶς «Εἰς τὸ ἐγγραφον αὐτὸ ὑπάρχουσι τρία συντακτικὰ λάθη». —Κυρία Π. Γ. Περαιτῖαν καὶ Ε. Σ. Κεφαλληνίαν, καὶ κκ. Π. Γ. Π. Ὀδησσόν, Θ. Ζ. καὶ Σ. Σ. Κατάκωλον, Ν. Γ. Κ. Λαυρεῖον, Κ. Κ. καὶ Χ. Π. Τ. Πρέβεζαν, Σ. Π. Σ. Ἐζήθη, Α. Μ. Κεσσελλάνωσ, Ν. Α. Ο. Κωνσταντινούπολιν, Μ. Δ. Γ. Σύρον, Rev. J. O. L. Holywood, X. I. Κάρον, Α. Δ. Ε. Τραπεζοῦντα, Π. Μ. Ψ. Λαωνίδιον, Α. Κ. καὶ Ι. Δ. Γ. Λευκάδα, Κ. Κ. Ἀλμυρόν, Κ. Δ. Ἄρταν, Μ. Α. Ν. καὶ Φ. Δ. Πάτρας. Ἐλήφθησαν.—κ. Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ κατόπιν σταλέντα. Τὰ βιβλία καὶ ἐπιστολὴν μᾶς λαμβάνετε ταχυδρομικῶς. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς φιλικὰς φροντίδας σας.—κ. Π. Ν. Δυστυχῶς ὄχι· εἶνε παραποῦ μακρὸν.—Παλαιῶ συνδρομητρία. Δυνατὸν βεβαίως, καὶ ὑπάρχουσι παραδείγματα. Ἐν τούτοις ὁ Μαριβῶ ἐλεγεν ὅτι καὶ τὸ ὕψος ἔχει γένος καὶ ὅτι γυνὴ συγγραφεὺς ἠδύνατο νὰ γνωρισθῇ καὶ ἐκ μιᾶς μόνης φράσεως.—κ. Π. Α. Α. Γέσκ. Ἐλήφθησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὴν φιλικὴν φροντίδα.—κ. Μ. Δ. Γ. Σύρον. Ἐξεδόθησαν ἐν ἰδίῳ τόμῳ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ Τερτσέτη. Ἄλλ' εἶνε λίαν δυσῶρετον νῦν τὸ βιβλίον.—Rev. J. O. L. Holywood, Σ. Γ. Π. Σπάρτην. Β. Α. Π. καὶ Π. Γ. Π. Ὀδησσόν, Ν. Δ. Κ. Λαύριον, Γ. Μ. Η. Βραβίαν, Θ. Ζ. Κατάκωλον, καὶ Α. Μ. Κεσσελλάνωσ. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν.—κ. Π. Φ. Σαρῖντα Ἐκκλησιαίς. Παρὰ τοῦ κ. Δ. Σ. ἐλήφθη τὸ ἀντίτιμον καὶ τῶν 4. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐμενῆ ὑποστήριξιν. Τὰς ἀποδείξεις τῶν 2 τελευταίων στέλλομεν ταχυδρομικῶς.—κ. Κ. Κ. Πρέβεζαν. Φύλλα καὶ βιβλία ἀπεστάλησαν κατὰ τὴν σημειωθείσαν διεύθυνσιν. Ἐλλ. Λεξ. Βυζαντίου δεδεμένον δρα 32. Γαλλοελλῶν. Σγινᾶ καὶ Λεσβιδέως δραχ. 30. Ἱστορία Βαρθόλδη δραχμᾶς 9.—Ἀγωνύμω. Εἰς ἡμᾶς εἶνε ἄγνωστον.—κ. Π. Δ. Ρ. Τοιαῦτα ἔθμα δὲν ἐπικρατοῦσιν ἐν τοῖς βασιλικῶς ἀνακτορίσι. Ὁ δὲ μέλας ἄρτος πικραίνεται ἐν τῇ βασιλικῇ τραπέζῃ διότι εἶνε ἀρεστός εἰς τὸν Βασιλέα.—Ἀνσπίστω. Τότε ἠρόθετερον θᾶ ἦτο, ἐν ἠδύνασθε, νὰ λαμβάνετε σημείωσιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀποθησκότων καὶ τῶν ἐπισκεφθέντων αὐτοὺς ἰατρῶν.—κ. Ν. Π. Βουκοῦρῆστιον. Ἡ ἀποστολὴ γίνεται πρὸς ἀμφοτέρους κατὰ τὴν σημειωθείσαν διεύθυνσιν.—κ. Κ. Γ. Γαλιζίον. Ἐνεγράφησαν καὶ τὸν κ. Α. Φ. Βουρατίου. Ἡ συνδρομὴ λογίζεται εἰς χρυσᾶ φρ. 20.—κ. Γ. Β. Βουκοῦρῆστιον. Τὰ βιβλία ἀπεστάλησαν ταχυδρομικῶς. Πλειστάς εὐχριστίας διὰ τὴν εὐμενῆ ὑποστήριξιν καὶ τὰ ἀγαθὰ ἄσας αἰσθήματα.—κ. Π. Α. Μ. Ζάκρον. Δυνάμεθα νὰ σᾶς τὰ ἀποστελωμεν ἐπὶ πληρωμῇ λεπτῶν 25 δι' ἕκαστον φύλλον καὶ λ. 10 διὰ τὰ δελτία.—κ. Χ. Π. Πάτρας. Ἐνεγράψαμεν ἀμφοτέρους. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν φιλικὴν ὑποστήριξιν.—κ. Σ. Π. Σ. Ἐζήθη. Ἡ ἔκδοσις τῆς «Διαπλάσεως», διακοπέσα ἐπὶ τινι καιρῶν, ἐπανελήθη ἤδη δις τοῦ μηνῶς.—κ. Χ. Π. Τ. Πρέβεζαν. Ἐξεδόθη μόνον τὸ Α' φυλλάδιον τοῦ Α' τόμου. Τιμᾶται δραχ. 3 παρὰ τοῖς ἐκδόταις κ. Ἀδελφ. Βλαστοῦ.—κ. Γ. Κ. Π. Βενθα. Ἡ πρὸς τὸν κ. Μ. Α. ἀποστολὴ ἤρξατο. Ἡ συνδρομὴ τῆς Saison διὰ τὴν Ἀγυπτον εἶνε ὅσα καὶ ἐν Ἑλλάδι, ἣν βλέπετε σημειοῦμεν ἐν τῷ Δελτίῳ.—κ. Γ. Α. Κ/πολιν. Τὸ βιβλίον ἀπεστάλη. Τὸ ἀντίτιμον εὐαρεστήθητε νὰ καταβάλητε τῷ κ. Ν. Ι. Π.—κκ. Σ. δὲ-Β. Ζάκρον, Ε. Ν. Ξ. Πειραιᾶ καὶ Φ. Α. Σ. Σμύρνην. Ἐνεγράφησαν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπερτῆς «Ἐστίας» φιλικὰς ἐνεργείας σας.—κ. Ν. Κ. Π. Κ/πολιν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν, πλην ἐνὸς φύλλου καὶ 3 δελτίων ἐξαντηθέντων ἀτυχῶς. Τὰ διηγήματα Σορίας Δγμῶν δὲν ἐξεδόθησαν ἐπὶ—Φίλιπ Μ. Μετροπρροσυνὴ ψευδῆς, ἣτις οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ κόσμιον ψεῦδος.